

ἀφορμὴν εἰς τινὰς φιλολόγους νὰ θεωρήσωσι τὸ ποίη-
μα τοῦτο ὀχι τοῦ Ὀμήρου, ἀλλὰ νεωτέρου τινὸς ποι-
ητοῦ ἀκμάσαντος μετὰ τὴν μετακομιδὴν τοῦ ἀλέκτο-
ρος εἰς Ἑλληνικὰς χώρας.

Παράξειον θὰ σὰς φανῇ ὅτι ὁ ἀλέκτωρ εἶναι καὶ ἀ-
στρονόμος, διὰ τοῦτο καὶ κράζει ἀκριβῶς τὰς αὐτὰς
πάντοτε ὥρας, ἦτοι καθὲ τρεῖς ὥρας.

Εἶναι γενναῖος καὶ υπερήφανος ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀ-
γέρωχος καὶ ὑψαύχην, διὰ τοῦτο βαδίζων ὑψώνει τὴν
κεφαλὴν καὶ τὴν οὐρὰν του. Λέγεται δὲ ὅτι ὅταν
διαβαίη πύλην, κύπτει ὀλίγον τὴν κεφαλὴν του, νο-
μίζων ὅτι εἶναι ὑψηλότερος ταύτης!

Βεβαιοῦσιν ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ λέων τρομάζει ἀκούων
τὴν φωνὴν τοῦ ἀλέκτορος!

Ἐνεκα τοῦ πολεμικοῦ του χαρακτῆρος οἱ ἀρχαῖοι
Ἐλληγες τὸν ἐθεώρουν ὡς ἱερὸν πτηνὸν τοῦ Ἄρεως.

Ὅ,τι δὲ τιμᾷ τὸν ἀλέκτορα εἶναι ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χρι-
στὸς διὰ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἐξήλεγξε τὴν ἐκ φόβου ἄρ-
νησιν τοῦ Πέτρου· εἶχε προσεῖπει εἰς τὸν Πέτρον ὁ Κύ-
ριος ὅτι ἔμελλε νὰ τὸν ἀρνηθῆ, πρὶν ὁ ἀλέκτωρ φωνή-
σῃ. Ἡ ὑπόμνησις δ' αὕτη ἔφερε τὸν Πέτρον εἰς συναί-
σθησιν τῆς ἀμαρτίας του· ἅμα δ' ἀκούσας οὗτος τὴν φω-
νὴν τοῦ ἀλέκτορος ἐνεθυμήθη τὴν περὶ ἀρνήσεώς του
πρόρρησιν τοῦ Ἰησοῦ καὶ μεταμεληθεὶς ἔκλαυσε πι-
κρῶς.

Ὅταν ἀκούωμεν τὴν φωνὴν τοῦ ἀλέκτορος, πρέ-
πει νὰ συλλογιζώμεθα μήπως καὶ ἡμεῖς εὐρισκόμε-
θα εἰς τὴν θέσιν τοῦ Πέτρου. Ὁ χριστιανὸς ἀρνεῖται
τὸν Κύριον, ὅταν δὲν φυλάττῃ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ. Ἡ
φωνὴ τοῦ πετεινοῦ εἶναι κλήσις πρὸς μετάνοιαν.

Περὶ μάχης τῶν πετεινῶν πρὸς ἀλλήλους αὐθορμη-
του ἢ παρ' ἀνθρώπων προκαλουμένης, ἥτις λέγεται
ἀλέκτρονομαχία, θὰ γράψωμεν τὰ δέοντα
εἰς ἄλλο φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παιδῶν πολλὰ
καὶ περιέργα. (Εἰς φίλος τῶν παιδῶν.)

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΑΥΤΩΝ.

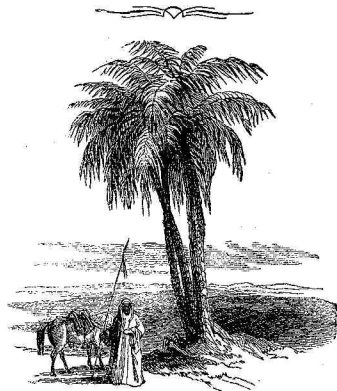
Ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς μυθολογίας μανθάνομεν ὅτι
μετὰ τὴν ἐκθρόνισιν τοῦ Κρόνου οἱ τρεῖς ἀδελφοὶ
Ζεὺς, Πλούτων καὶ Ποσειδῶν διένειμαν μετὰ τῶν
τὴν οἰκουμένην· καὶ ὁ μὲν Ζεὺς ἔλαβε τὴν βασιλείαν
τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς ξηρᾶς — ὁ Ποσειδῶν τὴν τῆς
θαλάσσης καὶ ὁ Πλούτων τῶν καταχθονίων χωρῶν.

Ὁ ἄδης, ἢ ἡ καταχθόνιος χώρα, ἔκειτο κατὰ τὸν
Ἡσίοδον εἰς τὸ κέντρον τῆς γῆς· εἶχε δὲ πέντε ποτα-
μοὺς, ἢ δὲ κατάβασις εἰς αὐτὸν ἦτο ὁμοία ἐξ ὅλων τῶν
μερῶν τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς.

Εἶχε δὲ σχῆμα τρομεροῦ σπηλαίου πανταχόθεν
περιφραττομένου ὑπὸ ἀποτόμων βράχων, χαλκίνου
τείχους καὶ ἐννέα κυκλικῶν ὑποδιαίρέσεων τῆς λί-
μνης Στυγός. Διηρεῖτο δὲ κατὰ τὸν Βιργίλιον εἰς ἑπτὰ
μέρη, τῶν ὁποίων τὸ δεύτερον περιέλειπε τὰ θύματα
ἐκείνων τῶν δικαστῶν, τῶν ὁποίων αἱ ἀποφάσεις κα-
τέστρεφον τὴν ζωὴν.

Τὴν γενικὴν ἐποπτείαν τοῦ ἄδου εἶχεν ὁ Πλού-
των, ὅστις εἶχε τοὺς ὑπαλλήλους του πρὸς διεκπε-
ραίωσιν τῶν ἐργασιῶν τῶν διαφόρων κλάδων τοῦ βα-
σιλείου του. Οὕτω λοιπὸν τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν ἐνῆρ-
γουν τρεῖς δικασταί, ὁ Μίνως, ὁ Ῥαδάμανθος καὶ ὁ Αἴα-
κός, τὴν δὲ τῶν ἐπιβαλλομένων ποινῶν αἱ Ἐρινύες, αἱ
Ἄρπυιαι καὶ τὰ ἄλλα τέρατα τοῦ ἄδου.

Διηρεῖτο δὲ ὁ ἄδης εἰς τέσσαρα μέρη 1) τὸ μέρος,
ὅπου ἦσαν τοποθετημένα τὰ δικαστήρια, 2) τὸ μέρος,
ὅπου ἦτο τὸ καθαρτήριο, ἐνθα ἔμενον αἱ ψυχαὶ ἐπὶ
τινα χρόνον· 3) τὸν Τάρταρον, εἰς τὸν ὅποιον ἐστέλ-
λοντο οἱ καταδικαζόμενοι εἰς τὰ βάσανα· καὶ 4) τὰ
Ἡλύσια πεδία, ἅτινα ἦσαν ἡ χώρα τῶν μακάρων, ὅπου
κατῴκουν αἱ ψυχαὶ τῶν ἀγαθῶν ἀνθρώπων καὶ εἶχε τὸ
παλάτιόν του καὶ αὐτὸς ὁ Πλούτων μετὰ τῶν ἀδελφῶν
καὶ ἄλλων ἀξιωματικῶν αὐτοῦ. (Ἀκολουθεῖ.)

Φοῖνιξ ἐν τῇ Ἐρήμῳ.

Ἐκπαίδευσις ἐν Ἰαπωνίᾳ.

Κατὰ τὴν τελευταίαν 1881 ἔχθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ
τῆς Ἐκπαίδευσως ὑπάρχουσιν ἤδη ἐν Ἰαπωνίᾳ ἀριθ-
μοῦση περίπου 15,000,000 ψυχ. 280,25 προκαταρ-
κτικὰ σχολεῖα· ἐξ ὧν 16,710 εἶναι δημόσια, τὰ λοιπὰ
ἰδιωτικά· ἦτοι 1441 περισσότερα τῶν κατὰ τὸ παρελ-
θὸν ἔτος. Ἐκτὸς τούτων ὑπάρχουσιν ἀπειράριθμα γραμ-
ματοδιδασκαλεῖα καὶ νηπιαγωγεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα φοι-
τῶσι μυριάδες νηπίων, ἀρρένων τε καὶ θηλέων, παι-
δαγωγούμενα καὶ ἀνατρεφόμενα κατὰ τὸν Ἀμερικανι-
κὸν καὶ Εὐρωπαϊκὸν τρόπον. Ἡ Κυβέρνησις ὄχι μό-

νον δὲν ἐμποδίζει τὴν χρῆσιν χριστιανικῶν βιβλίων, ἀλλὰ καὶ φαίνεται εὐνοοῦσα καὶ συντρέχουσα τὴν μεταξὺ τοῦ λαοῦ διάδοσιν τῶν εὐαγγελικῶν ἀρχῶν, ἀποστέλλουσα κατ' ἔτος νέους εἰς Ἀμερικὴν καὶ Εὐρώπην νὰ σπουδάσωσιν ὄχι μόνον ἐπιστήμας καὶ τέχνας, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀφορῶντα τὸν χριστιανισμόν.

— Ἡ πόλις τῆς Ἀλεξανδρείας ἐθεμελιώθη ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου τὸ 332 π. Χ. ἔφθασε δ' εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς δόξης της ἐπὶ τῶν Πτολεμαίων. Τὸ 31 ἔτος π. Χ. περιτλήθη εἰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων, τὸ 638 ἔπεσεν εἰς τὰς χεῖρας τῶς Ἀράβων, τὸ δὲ 868 περιτλήθη εἰς τὴν κυριαρχίαν τῶν Τούρκων. Τὸ 1797 Ναπολέων ὁ πρῶτος ἐκυρίευσεν αὐτήν, ἐξεδιόχθη δὲ ἐκεῖθεν ὑπὸ τῶν Ἀγγλων τὸ αὐτὸ περίπου ἔτος. Τὸ 1806 ὁ Μεχμέτ Ἀλῆς διωρίσθη ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, εὐρῶν τὴν Ἀλεξάνδρειαν σωρὸν ἐρειπίων· ἀλλ' ὑπὸ τοὺς διαδόχους του ἀνέλαβε καὶ πρὸ τοῦ κανονοβολισμοῦ τῶν φρουρῶν της καὶ τῆς πυρπολήσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς συνοικίας της ὑπὸ τῶν Φελάχων κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος περιεῖχεν ὑπὲρ τὰς 300,000 ψυχάς.

— Κατὰ τὸν Ἀγγλον μηχανικὸν κ. Φάουλερ, ὅστις ἐπὶ πολλὰ ἔτη διέμεινεν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὁ ποταμὸς Νεῖλος ἐκκενώνει κατ' ἔτος εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν περὶ τὰ 100,000,000,000 τόνων ὕδατος. Τὸ ὕδωρ τοῦτο περιέχει περὶ τὰ 60,000,000 τόνων παχεῖαν τινα ὕλην, χρήσιμον πρὸς λίπανσιν (κόπρισμα) τῶν καλλιεργησίμων ἀγρῶν τῆς Αἰγύπτου, ὅστινες ὑπολογίζονται εἰς 3,000,000 ἑκτάρια.

— Ὁ νῦν αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας Ἀλέξανδρος εἶναι κάτοχος ἀπαραμύλων διαδημάτων ἐν τῷ κόσμῳ. Τὸ ἀρχαιότατον τούτων εἶναι πιθανὸν τὸ τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μονομάχου, ὅπερ ἐστάλη ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸν Δεσπότην τοῦ Κιῶν τὸ 1116. Εἰς τὰ 17 δὲ ἀνάτορα τοῦ προσθέται καὶ ἕτερον ἐν Πέτερκοφ, ἐπιβλέπον τὸν κόλπον τῆς Φιλανδίας. Τὰ θεμέλιά του θὰ τεθῶσι πρὸ τοῦ τέλους τοῦ Ἰανουαρίου διὰ δαπάνης 1,800,000 φράγκων.

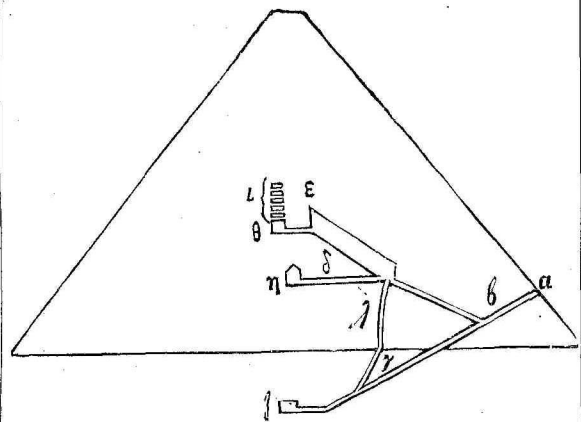
— Ἐξ ὄλων τῶν τετραπόδων ὀλιγοτοκώτατος εἶναι ὁ ἐλέφας· ἡ θήλεια ἀρχεῖ νὰ τεκνογονῇ κατὰ τὸ 30 ἔτος τῆς ἡλικίας της, γεννᾷ δὲ μόνον ἐξάκις μέχρι τοῦ 90 ἔτους, ἤτοι ἀπαξ κατὰ δεκαετίαν καὶ μετὰ τοῦτο παύει. Ὁ μέσος δ' ὄρος τῆς ἡλικίας τῶν Ἐλεφάντων εἶναι 100 ἔτη.

Πυραμίδες.

Μεταξὺ τῶν λειψάνων τῆς ἀρχαιότητος αἱ ἐν Αἰγύπτῳ Πυραμίδες κατέχουσι τὴν πρώτην θέσιν διὰ τὸ κολοσσαῖον αὐτῶν μέγεθος· κυρίως δὲ σκοπὸς αὐτῶν φαίνεται ὅτι ἦτο πρὸς ἐνταφιασμὸν τῶν βασιλέων.

Ἡ πυραμὶς τοῦ Χέοπος εἶναι ἡ μεγίστη καὶ ἐπισημοτάτη ὄλων. Ταύτης τὸ ἀρχικὸν ὕψος εἶναι 497 ποδῶν, τὸ σημερινὸν 450, διότι μέρος τῆς βάσεώς της εἶναι κεχωσμένον. Τὸ ἀρχικὸν μήκος ἐκάστης πλευρᾶς 767, τὸ δὲ παρὸν 746. Ὁλόκληρος δὲ ἡ πυραμὶς περιέχει λίθους ἱκανοὺς νὰ περιβάλωσι σύμπασαν τὴν Γερμανικὴν αὐτοκρατορίαν μετὰ τείχος! Αἱ πλευραὶ ὄλων τῶν πυραμίδων βλέπουσιν ἀκριβῶς πρὸς βορρᾶν καὶ νότον, ἀνατολὴν καὶ δύσιν.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ ἀπλῶς διάγραμμα τῆς μεγάλης πυραμίδος τοῦ Χέοπος. Τὸ γράμμα α δεικνύει τὴν εἴσοδον ἐκ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς, ἀπεκρύπτετο δὲ ἡ εἴσοδος αὕτη διὰ λίθων ἐκ γρανίτου· β, γ, δ, δεικνύουσι διαδρόμους φέροντας εἰς τοὺς θαλάμους· η, ζ, ἀρχικῶς ἴσως ἦσαν ὠρισμένοι ὡς ἐπιτύμβιοι θάλαμοι, ἀλλὰ κατόπιν ἐγκατελείφθησαν· η καλεῖται ὁ τάφος τῆς βασιλίσσης, ἀλλ' ὅμως σαρκοφάγος δὲν εὐρέθη ἐν αὐτῷ· ε, εἶναι ὁ καλούμενος περιδρο-

Πυραμὶς τοῦ Χέοπος.

μος ἡ διάδρομος, ὅστις εἶναι 28 ποδῶν ὕψηλός, ἐνῶ ὁ διερχόμενος διὰ τῶν λοιπῶν πρέπει νὰ περιπατῇ κύπτων. Ἐπὶ ἐκάστου πλαγίου αὐτῶν εἶναι μαρμαρίνον καθίσμα. θ, εἶναι ὁ τάφος τοῦ βασιλέως· τούτου τὸ μήκος εἶναι 34 ποδῶν, τὸ πλάτος 17, καὶ τὸ ὕψος 19. Ἐπὶ δὲ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς ὑπάρχει ἀπλοῦς τις σαρκοφάγος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὐρέθη τὸ σῶμα τοῦ Χέοπος βαλσαμωμένον. ι, εἶναι πέντε μικρότεροι κοιτῶνες, τῶν ὁποίων μοναδικὸς σκοπὸς φαίνεται ὅτι ἦτο νὰ βαστάζῃ μέρος τοῦ βάρους τῆς πυραμίδος, τὸ ὁποῖον κεῖται ὑπεράνω τοῦ βασιλικοῦ τάφου.

Ἡ ἀνακάλυψις τῶν θαλάμων τούτων ἦτο πολὺ σπευδαία, ἐπειδὴ ἐνταῦθα ἀνευρέθη τὸ ὄνομα τοῦ Χέοπος γεγραμμένον δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν ἐπὶ τοῦ τείχους· λ δεικνύει πιθανὸν τὴν θέσιν, δι' ἧς διήρχοντο οἱ ἐργάται.